

over, at man overhovedet kunne leve i tidligere tider, det vil sige det, vi har oplevet indtil nu med planøkonomi og styring af det hele, ligesom man i løbet af kort tid undrede sig over, at man kunne leve i Danmark, uden at der var en fast forbindelse over Storebælt.

Vi er fra konservativ side tilfredse med, at vi har fået en afklaring omkring vindmøllerne, at vi har fået den afhjælpning for de helt store og stærkt energiforbrugende virksomheder, som vi føler var nødvendig – det er store arbejdspladser, det er virksomheder i en helt speciel situation – og vi har fået en ordning omkring det miljømæssige med nogle kvoter, som selvfølgelig ikke er konservativ livret, men som er ordnet på en fleksibel måde, så de er til at leve med. De kan trods alt overskrides mod en strafafgift, og der er tale om, at man kan overflytte i hvert fald dele af ikkeforbrugte kvoter til de næste år.

Vi mener fra konservativ side med de forskellige papirer, vi har fået på området dels fra Justitsministeriets Lovafdeling, dels fra Kammeradvokaten, at dette her trods anfægtelser fra elsiden holder sig inden for grundlovens rammer, og derfor vil vi stemme for det. Det er klart, det er et ansvar, som ingen medlemmer af Folketinget kan ryste af sig. Vi mener, tingene er i orden.

Med hensyn til den såkaldte NESA-lov har Det Konservative Folkeparti fortsat den opfattelse, at den er urimelig og uretfærdig, og så snart det er politisk muligt, vil vi søge den fjernet.

Men lad de positive toner være de langt dominerende fra konservativ side omkring denne sag, for det er et rigtig godt forlig, vi har indgået, som vil sætte markedsåbningen på skinner.

Anni Svanholt (SF):

SF gik ind i arbejdet med elreformen med det klare formål, at vi ville sikre forbrugerejet og miljømålene gennem en grøn omstilling af elsektoren, sådan at vi kunne få energibesparelser, energieffektivitet, udbygning med vedvarende energi og afvikling af kulkraften. Det skulle være det centrale i processen.

Når vi så gør den aftale, der nu er blevet omset til lovgivning, op, så er vi meget tilfredse med, at vi nu effektivt får skruet ned for kulblusset med nogle skrumpende CO₂-kvoter, og vi ser også frem til, når aftalen her er udløbet, at man kan fortsætte med at sætte skrappe CO₂-

kvoter, så Danmark virkelig kan leve op til sine både nationale og internationale forpligtelser.

I denne forbindelse må vi jo sige, at det alene er elsektoren, som leverer sin del af bidraget til CO₂-reduktionen på 20 pct. Vi mangler stadig væk trafikken, og det er vigtigt at få taget fat på trafikken, men det er også vigtigt – og det har vi jo fået bekræftet – at målsætningen om de 20 pct. CO₂-reduktion år 2005 stadig væk er gældende, og at der skal arbejdes på at få den gennemført.

Vi får også med denne reform en stigende andel VE, vedvarende energi, og det bliver mere og mere. I første omgang, og det er vi glade for, er det 20 pct. vedvarende energi år 2003. Vi skruer altså bare ned for kulblusset her og op for den vedvarende energi. Det er der fremtid i, og det er en grøn omstilling. Vi er meget, meget glade for, at det er lykkedes at komme igennem med det i det arbejde her. CO₂-kurven bliver knækket, og den skal bare falde dramatisk. Det er det, vi også fremover vil arbejde stærkt for.

Samlet set kan vi sige, at med den stigende andel grøn strøm, som vi jo alle sammen skal købe – store og små forbrugere, alle skal vi være med til det – får vi fortrængt den sorte strøm.

Vi er i SF også meget glade for, at det nu er lykkedes endeligt at få ryddet de misforståelser af vejen, der har været med afregningen for vindmøller. Det har været meget centralt for os i hele processen, at når vi satte en målsætning på 20 pct. vedvarende energi, så måtte det jo betyde, at man også i virkelighedens verden kunne få vedvarende energi svarende til de 20 pct. år 2003. Derfor må vi også realistisk have gjort op, om det kan lade sig gøre at få opstillet møller, og derfor var det afgørende vigtigt, at man i 1999 kunne få en ordning, så der kom rigtig gang i opstillingen af møller på land, og at de senere kommer ud på havet.

Vi syntes, det var meget kedeligt, at der opstod den misforståelse, usikkerhed, som i særdeleshed Venstre medvirkede til at skabe, så mange mennesker ude omkring, som havde planer om at investere i vedvarende energi, blev meget usikre. Industrien har også været ude at sige, at det var katastrofalt, at der var den usikkerhed. Men i betænkningens bidraget til nr. L 234 står præcis, hvordan ordningerne nu er, og det er vi meget glade for at have fået gennemført.